

לשמוע קול תורה – פסוק השבוע

פרשת מצורע

לצאת אל

"וַיֵּצֵא הַכֹּהֵן אֶל מַחוּץ לַמַּחֲנֶה וַרְאָה וַרְאָה הַכֹּהֵן וְהָנָה נִרְפָּא נֶגַע הַצָּרַעַת מִן הַצָּרוּעַ"
(ויקרא יד, ג).

אדם חטא בחטא חמור. הוא הוציא שם רע על זולתו. בעקבות חטאו נענש החוטא, חלה במחלת הצרעת וחויב להתרחק מהקהילה ולחיות בבדידות.

סוף סוף הוא נרפא ממחלתו, והריהו מצפה לאישורו של הכהן כי אין הוא חולה עוד וכי מותר לו לחזור לביתו, לשוב לחיות את חייו.

התורה מדגישה שהמצורע אינו נדרש ללכת אל הכהן, אלא הכהן בכבודו ובעצמו צריך לצאת אליו מן המחנה ולבדוק את מצבו.

בהוראה זו מלמדת אותנו התורה שמנהיג רוחני אינו יכול להישאר ספון בלימודו במגדל השן בלי כל קשר עם החברה. עליו לצאת אל העם, והוא חייב לצעוד לעברם של אלה שחטאיהם פגעו בהם.

אפשר אולי להציע קריאה חסידית לפסוק:

כאשר הכהן יוצא אל מחוץ למחנה ומתעניין בגורל זולתו, אז – והנה נרפא נגע הצרעת. יש ללכת אל הזולת, להטות אוזן ולב. הנכונות והמאמץ להגיע אל מי שהתרחק יסייעו בידו להתקרב מחדש – ולהתרפא.

שאל דוד בוצ'קו